

[Mads Larsen.]

Amtsraadet har bebudet Nedlæggelse af disse Ruter fra 1. April, vilde det være umuligt at opnaa at faa nogen anden Ordning truffet. Derfor har vi ønsket at faa Lejlighed til at faa en Forhandling om Spørgsmaalet her, eventuelt at der kunde blive truffet Foranstaltninger til Ændring af dette Forhold.

Det Andragende, der blev indsendt, og som altsaa vil være ærede Medlemmer bekendt, omhandler 5 forskellige Automobilruter. Jeg skal navnlig beskæftige mig med de to første af dem, dem, som udgaar fra Krogsbølle Sogn, ikke fordi det alene er dem, der sker Uret, men fordi Uretten her er mest udpræget, og fordi mit Kendskab er størst til Forholdene paa denne Egn, og endelig fordi de Betragtninger, jeg kommer til at anstille, ogsaa vil kunne anvendes overfor de andre. Naar jeg nævner Krogsbølle Sogn, er det, fordi der her er et ganske typisk Eksempel paa den Uret, der øves gennem den Afgørelse, der er truffet. Krogsbølle Sogn er det Sogn i hele den gamle nordfynske Banes Opland, som trafikmæssigt set er daarligst stillet, idet det paa Grund af den store Afstand, en 6—8 km, ja betydelig længere, fra nærmeste Stationer, Otterup og Kappendrup, havde overmaade stort Besvær med og kun liden Lejlighed til at komme til at benytte den nordfynske Bane som Trafikmiddel til Odense eller Bogense; hvor man nu ønskede at komme hen. Uagtet Sognet gennem det meget store Kommunitilskud, det havde tegnet og indbetalt, havde været med til at bære sin Del af Byrden ved Banens Anlæg, har det altsaa langtfra haft samme Lejlighed til at blive saa vel betjent trafikmæssigt set som alle de øvrige Kommuner indenfor Banens Opland. Saa var der for nogle Aar siden et Par Mænd, der hver oprettede en Bilrute, den ene udgaaende fra den store Landsby Tørræsø, omtrent ude ved Kattegat, den anden udgaaende fra den store Landsby Baardesø, og Sognets Befolkning følte sig i højeste Grad tilfredsstillet trafikalt set ved Betjeningen gennem disse to Bilruter. Dette fremgaar da ogsaa klart og tydeligt deraf, at ikke alene har det paagældende Sogneraad saavel som Norup og Lumby Sogneraad protesteret imod Nedlæggelsen af disse Bilruter, men der har ogsaa hos de kommunale Vælgere været indsamlet Underskrifter paa en Protest imod den Afgørelse, der er truffet, og dette har givet til Resultat, at for Krogsbølle Sogns Vedkommende har 99²/₃ pCt. af samtlige Vælgere underskrevet Protesten.

Nu skulde det paa Forhaand synes underligt, om der ikke i vor Tid skulde være Næringsfrihed; de Mennesker, der har oprettet disse Bilruter, som har skaffet sig et Erhverv derved og varetager dette Erhverv paa en saadan Maade, at det vækker almindelig Anerkendelse hos alle Beboerne, skulde man dog synes maatte have Lov til at fortsætte dermed. Men Amtsraadets Flertal har altsaa villet noget andet, og paa Grundlag af Loven af 4. Juli 1927 og efter Indstilling fra det Nævn, som blev nedsat i Henhold til denne Lov, modtog de paagældende i Efteraaret som Svar paa det indsendte Andragende en Skrivelse fra den højtærede Minister, hvoraf jeg skal tillade mig at citere et Par enkelte Linier:

„I denne Anledning skal man her ved meddele, at da Spørgsmaalet om Omnibusruters fortsatte Bestaaen ved Lov Nr. 166 af 4. Juli 1927 i det væsentlige er henlagt til Amtsraadets Afgørelse, er Ministeriet afskaaret fra ad administrativ Vej at foretage noget i Sagen.“
Og til Slut siges der:

„Dertil kommer, at den i fornævnte Lovs § 7 ommeldte Regulering af bestaaende Omnibusruter nu er tilendebragt, og de i Løven i øvrigt indeholdte Paragraffer herefter alene vil komme til Anvendelse, hvor Tilladelse til Omnibuskørsel for Fremtiden agtes givet.“

Ærede Medlemmer er jo klar over, at det Nævn, som har undersøgt disse Forhold og gjort Indstilling til Amtsraadet, er bortfaldet allerede fra 1. Juli i Fjor, og derfor maa antagelig ogsaa største Parten af de Bestemmelser, der findes i denne Lovs § 7, for den kommende Tid antages at være bortfaldet.

Nu henviste den højtærede Minister til, at det i væsentlig Grad er lagt i Amtsraadets Haand at træffe denne Afgørelse, og det er med Hensyn hertil, at jeg gerne vil høre den højtærede Ministers Opfattelse og Forstaaelse af Lovens § 3. Der er sikkert ingen Tvivl om, at naar nu § 7 bortfalder, efter at Nævnet er bortfaldet, saa vil Regelen være den, at Afgørelserne træffes i Henhold til Bestemmelserne i § 3, og jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse citere, hvad der staar heri. Der staar, at Ministeren skal foranstalte undersøgt, om den paagældende Kørsel kan faa Betydning for bestaaende Jernbaner, Postruter eller koncessionerede Sporveje, og saa staar der i Paragraffens sidste Stykke:

„Skønnes dette ikke at være Tillæddet, har Sagen sit Forblivende ved det kommunale Raads Beslutning; i